

★ అదో ప్రపంచం ★

ద రి శి చ ం చ య్య

“గోపాలరావుకి ఏంపొయ్యేకాలం వచ్చింది?”
అన్నది ఒకావిడ.

“ఓనటమ్మ! కమలను చెయ్యివట్టి లాగా.
దట” అన్నది మరొక స్త్రీ.

“చెల్లెలి చెయ్యి లాగడమే! ఎంత దుర్మార్గం”
అన్నది మరొకతే.

కమల చెల్లెలు ఎందుకయిందే! మేనమామ
కొమార్తె -

గోపాలం, కమల అన్న చెల్లెలులాగపెరిగారే!
పాపం, తల్లిలేని పిల్లకు ఎన్నికష్టాలే.

తల్లి లేక పోవడమేమిటి? తల్లి బ్రతికేవున్నది
పిచ్చి పట్టింది. అప్పటినుండి కమలను మేనత్త
వద్ద వుంచాడు తండ్రి.

వయసువచ్చి రెండేళ్ళయిందంటారు! ఎం
దుకు తీసుకెళ్ళలేదే! పెండ్లి చేయించకూడదూ!

గోపాలరావుకు యివ్వడట బీదవాడనీ. తం
డ్రికి రూ 1500 లు జీతం; కమలకు తల్లితాయాకు
యిరవై వేల ఆస్తికూడా వుండిట!

ఇంత వుండిగదా! గోపాలుకిచ్చి పెండ్లి చేస్తే
సుఖవడతారు. ఈ అల్లర్లుండవు గదా!

అయినెందు కిస్తాడే, మారు రూపాయల జీత
గానికి? ఏ ఐ. సి, యస్. పానయినవారికో, ఏ
అజ్ఞాతారికో యిస్తాడుగాని, మంచి సంబంధం
కొరకే కమలను చదివిస్తున్నాడు.

గోపాలాన్ని కూడా మామే చదివించాడట,
ఉద్యోగంకూడా ఆయనే యిప్పించాడట. లేకపోతే
వంట బ్రాహ్మణుడు కావలసిందే!

వాడికి కృతజ్ఞత అయినా లేదేమే.

చిన్నప్పుడు చాలా మంచివాడు తల్లి యెంత
మాత్రమూ దుఃఖవడ కూడదు, నీళ్ళ కోడేవాడు,

బట్టలుతికే వాడు, ఇంటితో వ ను ల న్ని చేసి
పెట్టాడు.

అంతేకాదే, కమల బట్టలుకూడా ఉరుకుకాడు
దానికి చదువు చెప్పేవాడు, దానికి తలంచేవాడు,
ఎంతమంచివాడే! ఇప్పుడు ఈలాగయ్యాడుకాని.

వాడుమాత్రం ఏం చెయ్యగలడు? విస్తర్ణ
మిలాయి వద్దించి, తినకూడదంటే ఏలాగమ్మా?
వానితల్లి దానిని కాపాడడం లేదటే.

కాపాడాలి సిందే! ఆవిడకూడ పరీగయ్యే
వుంటుంది. ఆంతల్లి అలాంటి కోడలు ఎంత
పుణ్యం చేసికొనివుంటే లభిస్తాయి.

అలాగంటే మనకు పాపమొస్తుందే! లక్షమ్మ
అలాంటిది కాదు. కమల చెల్లెలులాగు పెరిగింది,
వద్దని ఎంతో బ్రతిమాలిందట! కంటిమీద రెప్ప
వార్చుకుండా యెన్నో నెలలు కాపాడింది, అడ్డు
పడిందని గోపాలం, తల్లిని కర్రతో బాదాడు.
తల్లికి స్పృహతప్పి పోయింది. దాక్కునచ్చి
చికిత్సచేశాడు కూడా.

మూడురోజులు ఉపవాసం చేసిందిట!

ఎంత నంగనాచే లక్షమ్మ! నాకు తెలియదా,
పిల్లను తమ్ముడివద్దకు ఎందుకుపంపడంలేదు?మరి!

ఆయన తీసుకెళ్ళందే, థిల్లిలో వున్నాడు.
యెంతో దూరం. ఆయనకు తెండోపెళ్ళి: చిన్న
పిల్లని, అందగత్తెను పెండ్లి చేసుకొన్నాడే! తన
యెంట్లో ఎన్ని యిబ్బందులున్నాయో యెవరికి
తెలుసు!

సరేలే, ఈలోగా గోపాలం గుటకాయస్వాహ
చేస్తాడు, అప్పుడు ఆయనకు వాతపెట్టినట్టవుతుంది.

పాపిష్టిఅస్తి అడ్డురాకపోతే గోపాలుకంటే
మంచిఅల్లుడు లభిస్తాడా? వాడు దానిని పూలలో
పెట్టి పూశించడా:

ఇంతకీ కమలవైఖరి ఏలాగుంది:

మొదటి రోజుల్లో చెయ్యిపట్టి లాగితే ఆశ్చర్య పడింది. తర్వాత నవ్వి తప్పించుకుంటూ వుండింది. బలవంతాన ముద్దు పెట్టుకుంటే ఏడ్చి అత్తతో చెప్పకుండా! అత్త నవ్వుతూ కొడుకును అలా చెయ్యడం తప్పు కదటా అని అన్నదట.

మర్యాదకొరకు తర్వాత కమల అత్తకు చెప్పడం మానేసింది. చదువుకూడా మానేసింది; సంగీతం పాడడమేలేదు, కృశించి పోతున్నది, వాడి మీద ఆనందం వుట్టింది. పాపం అన్నలాగు భావించింది.

ఇరుగింటి పొరుగింటి స్త్రీలు మధ్యాహ్నం 12 గంటలు మొదలు 3 గంటలవరకు ఈలాంటి కబుర్లు మరెన్నోకూడా చెప్పుకుని కాఫీ వేళకు తమఇంట్లకు చేరుకున్నారు.

తండ్రి కూతురు పోషణకు దారాళంగా డబ్బు పంపుతూవచ్చాడు. లక్షమ్య అక్కను నమ్మాడు-అమె వికతంతువు. ఒక్క కొడుకుతప్ప బిడ్డలులేరు కమలను ప్రేమతో పెంచి ఆనందించుతూ వచ్చింది నాకోడలయితే ఎంత బాగుండును అని అప్పుడప్పుడూ అనుకొనేది. అయితే తనకు తనకమ్మునికి అంతస్తులో ఎంతో భేదమున్నదని తెలుసు.

తండ్రి తనకూతురుకి చెయ్యి వలసినదంతా చేశానని తృప్తి చెందాడు కాబోలు, కూతురుని చూడడానికైనా రాలేదు, రెండేళ్లుగా. తన వుద్యోగం, తన ఫయిల్లు, తన ప్రమోషన్, తన చిన్న భార్య, ఆ ప్రపంచంలో మునిగిపోయాడు, కూతురి వ్యవహారంకూడా అదృష్టవశాత్తూ మారిపోతూ వచ్చింది! ప్రమోషను కావాలనే ఆశతో, హృదయంలేని ఒక యంత్రంలాగ మారిపోతూవచ్చాడు చివరకు తనమామకు వ్రాశాడు.

ఆముసలాయన రాగానే—తాతా! నన్నుతీసుకెళ్లు అని ఏడ్చింది; లక్షమ్య ఎంతబ్రతిమిలాడినా ఉండలేదు. తను ఆశించిన ఆస్తి, ఆస్తితో భార్య, పోయిందనుకొని నిరాశ చెందాడు గోపాలరావు దేవుళ్ళకు యెక్కువగా మొక్కుడు, చాటివరిచి నడవడం మానేశాడు.

అమ్మమ్మను పట్టుకొని ఏడ్చింది. కమల కృశించిన మనుమరాలిని చూచి ఆశ్చర్యపడ్డది—దుఃఖించింది, తనకేమీ ఆర్థం కాలేదు. కమలా! ఇకనావద్దనే వుండమ్మా, పాడు చదువులతో కృశించిపోయావు చదువులు లేకపోతేపోయింది నిన్ను పెండ్లి చేసుకోవాలని ఎందరో గొప్ప సంకాలవారు కబుర్లు పంపుచున్నారమ్మా అని కమలను ఓదార్చింది.

కమలకల్లి చెప్పింది, సాధారణంగా అపూరి దేవాలయంలో వుంటుంది. పిచ్చిలేనవ్వడు కల్లి దండ్రుల దగ్గరకు వస్తుంది.

కమల కల్లినిచూచి—అమ్మా! అమ్మా! అని కొగలించికొన్నది, దుఃఖించింది, తల్లి ఒడిలో తలపెట్టి జాలితో అమ్మా నీకు, నీదేవునికి సేవ చేస్తూ ఉంటానమ్మా ఇకనిన్ను వదిలిపెట్టిపోను అని యేడ్చివేసింది. కూతురి ముఖమూ, చేతులూ బజాలు తడుముతూ తనచెక్కిరిచి కూతురు తల మీద ఆనించింది, నాఖర్మ ఈలాగుంది అని కన్నీరు వెట్టుకొన్నది.

కమలలో మార్పులు రావడం అమ్మమ్మ గ్రహించింది. నెలతప్పడంతో ఇదేమి ఖర్మమే అని నేలమీద కూలిపోయింది. తండ్రిగారు ఆర్జంటు శలవుతీసుకొని ఏరోస్లేసులో వచ్చాడు—కమల దుఃఖానికి నిరాశకు అంతం ఉండడంలేదు.

కండ్ల నీరుపెట్టుకొని గోపాలానికియిచ్చి వెంటనే వివాహం చెయ్యండి అన్నది అమ్మమ్మ.

కమల కల్లెర్రబడ్డాయి, చేయించి చూడండి! నుయ్యో గొయ్యో చూచుకుంటాను అన్నది.

అయ్యో తల్లి అలా అనకే? ఆదరం మునిగి పోతామే! పాడు సంఘం! కమలతలను తన కడుపులో పెట్టుకుని భోయన యేడ్చివేసిందిముసలమ్మ.

అంత బీదవానికి యివ్వడం నాకు యిష్టంలేదు అన్నాడు తండ్రి.

పొరుగురిలో వైద్యుడున్నాడు. చాలా మందికి సహాయం చేశాడు అన్నాడు తాత.

ప్రాణహాని వుండదుగదా! అన్నాడు తండ్రి.

దైవసహాయం ఉండాలి కదా, ఏకార్యానికైనా అన్నాడు తాత.